

1
Joseph Blazis,

1916 25th St.

Detroit, Mich. 102

1932
NO. 6 (330)

VYTIS

(The Knight)

Derby Winners in the Making

Daphne Brice, daughter of Capt. A. E. Brice, famous breeder of thoroughbreds, photographed with a Gainsborough-Etona foal, the latest arrival at her father's blooded stock farm at Witham, Essex, England.

LIETUVOS VYČIŲ ORGANAS

20%

NUPIGINIMAS ANT LAIVAKORČIŲ

Visose Klesose Keliaujant į Rytus ar į Abi Puses

Minimum Kainos iki Klaipėdos:

Trečia Klesa	\$75.50	Į abi puses	\$125.50
Turistine Klesa	\$99.50	Į abi puses	\$163.00
Cabin Klesa	\$118.00	Įabi puses	\$218.50

Biskį augštesnės ant laivo
"FREDERIK VIII"

Šios naujos kainos galioja ant visų šių metų išplaukimų.

"FREDERIK VIII"	Balandžio 23
"UNITED STATES"	Gegužės 14
"FREDERIK VIII"	Gegužės 28

in ant visų paskesnių išplaukimų

NEBUS PAKĖLIMO KAINŲ VASAROS SEZONU

Kreipkitės prie Artimiausio Lokalio Agento ar į

SCANDINAVIAN-AMERICAN LINE

130 N. La Salle Street, Chicago, Illinois

DO YOU WANT TO BE HAPPY?

So Come to the

ALL K OF L DANCE

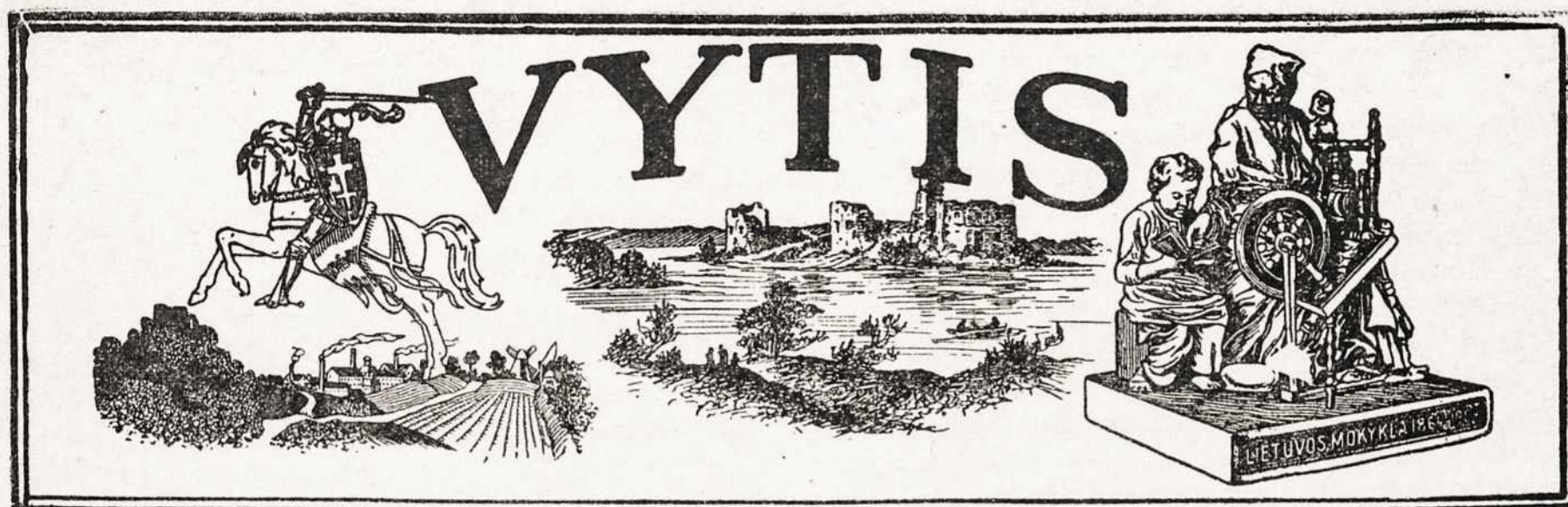
Sponsored by the

KNIGHTS of LITHUANIA

(Supreme Council)

SATURDAY, APRIL 30, 1932

at the Knickerbocker Hotel

VIENTĒLIS AMERIKOS LIETUVIŲ JAUNIMO LAIKRAŠTIS.

METAI XIV.

BALANDIS-APRIL 15 D., 1932 M.

NO.6. (330).

Entered as Second Class Matter Oct. 23, 1915 at the P. O. at Chicago, Ill., Under Act of March 3, 1879, Accepted mailing at special rate of postage provided for in Section 1103, Act of Oct. 3, 1917, authorized on April 12, 1921.

"V Y T I S" (The Knight)

Published Semi-Monthly by Knights of Lithuania (Lietuvos Vyčiai)

SUBSCRIPTION RATES:

Yearly	\$3.00
6 Months	1.50
In foreign countries and Chicago yearly	3.50

ADVERTISING RATES ON APPLICATION

Address all communications to:

"V Y T I S"

4736 South Wood Street,

Chicago, Ill.

Telephone Lafayette 6298

"V Y T I S"

Jaunimo dvi-savaitinis laikraštis. Leidžia Lietuvos Vyčiai

PRENUMERATA:

Metams	\$3.00
Pusmečiui	1.50
Į Užsienį ir Chicagoj Metams	3.50
Pavieniais Numeriais15

"V Y T I S"

4736 South Wood Street,

Chicago, Ill.

Telephone Lafayette 6298

DAUGIAU PASIRYŽIMO IR DRĄSOS...

Kas tai yra pasiryžimas? Pasiryžimas yra įtemptas noras daryti blogą ar gerą. Jeigu savo pasiryžimą panaudoji geram, jis yra geras, o jei blogam, jis yra blogas. Sakysim, koks jaunuolis bei jaunuolė pasiryžta atsiekti kokį aukštą mokslą tai: gamtos, muzikos, inžinierystės. Tas jaunuolis bei jaunuolė, nors neturėdami pinigų, siekia savo užbrėžto tikslo — mokslo. Čia jau tai pasiryžimas.

Dabar paiimkime blogą pasiryžimą. Sakysim, jaunuolis bei jaunuolė pasiryžta savo draugui padaryti blogo arba kokią šelmystę ir jis ar ji todėl tykos ir dės visas savo pastangas, kolei neatkeršys tam savo draugui-gei. Čia jau blogas pasiryžimas.

Taigi dabar jūsų klausiu, ką jūs geriau mylėtumėte pasirinkti blogą ar gerą? Be abejonės, kad visi pasirinktumėte pirmąjį pasiryžimą, negu antrąjį, nes pirmasis veda žmogų prie gražaus ir idealingo tikslo, kuris žadina jojo protą ir sielą prie gero, kuris kiek vienam padvigubina jėgas, energiją ir pakelia jį į padangių erdves. Paimkime vieną iš didžiausių pasiryžėlių Ben Hurą, kurį romėnai dar visai jauną atskyrė nuo motinos ir sesers, kuriuodi jis taip karštai mylėjo.

Kada motiną ir seserį atskyrė Ben Huro ir įgrūdo jas į tamsiąsias urvas, o šitą jaunikaitį paėmė į nelaisvę ir apkaustę pančiais pristatė laive prie irklo, prie kurio dauguma nelaisvių tegalėdavo išlaikyti vienus metus, Ben Huras sukaupęs visas savo jėgas ir meilę, kurios jis tiek daug turėjo dėlei savo motinos ir sesers, išlaikė ne vienus metus prie to sunkiojo darbo, trejus. Ar čia nepasiryžimas? Visi pasakysite, juk taip, nes šis jaunikaitis norėjo surasti ir dar nors sykį pamatyti savo numylėtą motiną ir sesutę.

Dabar brangūs Vyčių jaunime, pasiklauskime patys savęs, ar mes turime nors dalelę to jaunuolio pasiryžimo meilės linkui savo brangios Vyčių Organizacijos? Sakau, kad ne, o jei ir turime, tai visai mažų — mažiausią kibirkštį, nes jei pasiryžimo turėtume, tai Centru nereiktų aimanuoti ir kęsti nuo visokių nesmagumų, kuriuos jis dar tpi nukentėti. Jei mes turėtume tikrą Vytišką pasiryžimą, tai kiekvienas pavienis narys ir kiekviena kuopa rastų išeiti sukelti pagal savo išgalės sumą pinigų del pagerinimo savo spaustuovės, didesnio ir gražesnio organo "Vyties" išleidimo. Bet dabar matyti, kad pas mus jojo nėra!

Ištikrųjų pas mus Vytiško pasiryžimo ir tikros Vytiškos meilės linkui savo organizacijos visai mažai yra, nes jei ji rastų mummyse, tai nesakytume: "O the heck I care about Vyčis" (ką aš paisau už Vyčius). Nesakau, kad daug tokių randasi, kurie taip sako, bet yra tokių. Tas reiškia, jog pas tokį jaunuolį bei jaunuolę nėra jokio pasiryžimo ir meilės, o jei jų neturime, tai esame niekas. Štai ką sako apie tai vienas mokslo vyras: "Kad ir visas paslaptis ir visą mokslą žinočiau, o kad meilės neturėčiau, esu niekas". Nors šis mokslinčius kuotrumpiausiai pareiškia savo mintis, bet jos daug pasako tikros teisybės.

Gal dabar dauguma sakys, jog negalima, nes blogi laikai ir taip toliau. Tas neatatinka tikrenybei ir yra begalo mažas pasiaiškinimas. Mums reikia drąsos ir pasiryžimo!

Kada Napoleonas baigė užkariauti visą Europą ir jo kariuomenė priėjus prie Alpių kalnų apstostojo, nes manė, kad per juos negalės persimušti bei pereiti. Nors šiam genijui — kariautojui ir nebuvo smagu matyti ir

girdėti tokias žinias apie savo kareivius, bet jis nenusiminė — jis tik sušuko: "Nėra Alpių kalnų", ir nė nepasijuto, kaip Napoleonas su savo kariuomene buvo kitoje pusėje tų milžinų. O kas čia atsirado jojo kariuomenėje, ar ne drąsa ir pasiryžimas? Tas pats ir mums reikėtų pasakyti: "Nėra blogų laikų ir blogos valios žmonių, kurie galėtų mums kelią pastoti. Jeigu tas garsusis pasaulio kariautojas nebūtų turėjęs drąsos ir pasiryžimo — jie niekad tų padanges remiančių kalnų nebūtų perėjęs, bet tik jo drąsa tą galėjo įvykdinti. Čia ir mums geras pavyzdys ir pasimokinimas nuo to narsiojo vado del mūsų tų "alpių" kalnų, kurie yra užstoję mums kelią prie didesnio pasidarbavimo savo organizacijai.

Kitas geras pavyzdys apie pirmesnę tokios rūšies kariautoją yra Makedonietis didysis Aleksandras, kurį tėvas Philipas pasiuntė dar mažą pas tų laikų grekų garsųjį filozofą Aristotelį tęsti mokslą. Šis filosofas manė ir tikėjosi iš jaunučio Aleksandro padaryti garsų mokslo vyrą, bet šio garsiojo mokslinčiaus pastangos nepaveikė į jaunąjį Aleksandrą. Ko šis mokslo vyras nedarydavo kalbėdamas apie karus ir žudymą nekaltų žmonių — viskas buvo veltui, nes Aleksandras buvo paveldėjęs nuo savo tėvo kariavimo dvasią. Mokytojas pamatė, jog iš jo mokinio nebus, kuo tikėjosi jį padaryti, bet tik didelis ir narsus karvedys. Tai mokslinčius pasistengė jaunąjį Aleksandrą išmokyti nors meilės ir gailesčio, nes sako nors Aleksandras buvo ir didelis kariautojas, bet linkui užkariautų žemių ir jų žmonių turėjo užuojautos ir meilės. Taigi gal ši filosofo rolė daugiausiai reikėtų suvaidinti mūsų gerb. dvasiškių ir tėveliams — mamytėms, kurių vaikai ir dukrelės, arba kuriose parapijose vis dar randasi blogų minčių linkui Vyčių Organizacijos ir jos viso judėjimo, kad jie pasistengtų įskiepyti daugiau juose Vytiškos meilės arba bent nors juose sušvelnytų tą priešingumą. Tada tikrai bus suvaidinta Aristotelio rolė, nes kolei jaunuolis yra mažas, tai jis galima šiaip ar taip paversti, bet kada jau žmogus paaugo, tai jau nelaikas švelnyti jo protas ir siela, kadangi tada jaunuolio smegenys yra surembėję tik pagieža ir kerštu...

Stokime visi, kaip vienas į darbą: kas su žodžiu, kas su plunksna, kas su darbu ir finansais ir išjudinkime čionykštį jaunimą, kad jis šiais metais kuoskaitlingiausiai įstotų į Vyčių Organizacijoseilės, o mes esantieji šios organizacijos nariais turėkime drąsos tą jaunimą paraginti prisirašyti prie Vyčių Organizacijos. Būkime Diogenais. Kada Aleksandras Makedonietis, toks buvo galingas, kad prieš jį drebėjo visa Europa. Bet atsirado vienas drąsuolis — filosofas Diogenas, kuris šio garsiojo kariautojo visai nesibijojo. Jam užkariavus Grekiją ir sužinojus, kad grekų tautoje randasi toks žmogus, kuris labai prastose vietose tebegyvenąs, bet didelis mokslinčius, Jis panorėjo jį surasti, kas jam ir pavyko. Aleksandras suradęs šį garsųjį filosofą — klausia jo: "Prašyk ko tik tu nori, ir tavo noras bus patenkintas".

Mums irgi reikėtų turėti tokios drąsos del savo priešų, kurie žemina ir dergia Vyčių Organizacijas, o ne jiems pritarti, kaip dauguma iš mūsų pačių darome. Štai kas mums tokiems vertėtų pasakyti, kurie smerkia Vyčių jaunimą: "Kaip tamsta žinai jog taip yra. Patarčiau jums ateiti pačiam ir prisirašyti prie jų, o tada pats persitikrinsi ar yra teisybė apie ką girdėjai ar ne.

Taigi visi sušukę mūsų tautos garsiojo poeto Mairionio žodžiais:

"Į darbą broliai! Šalį jauną
Prižadins meilės spindulys
Galybė meilės viską griaua:
Žiemos ledus ji sutirpys."

Na, tai į darbą visa Vyčių organizacija, jos rėmėjai ir užtarėjai, o tada tikrai mums pavyks sutirpyti tie mūsų org. "šaltieji ledai!!!"

— Senelis.

WISCONSIN APSKRIČIO SUSIRINKIMAS.

Balandžio mėnesį 3-čią dieną, Racine, Wis. įvyko metinis Wisconsin Apskričio Suvažiavimas.

Susirinkimą atidarė pirmininkas P. Marčiulaitis pakviesdamas kun. Bublį sukalbėti maldą. Po maldai buvo giedama Vyčių ir Lietuvos Hymnai. Kun. Bublys ir kun. Shlikas pasveikino Vyčius su karštom kalbom ir geriausiais linkėjimais. Toliaus pasveikino susirinkimą S. Šimulis iš Chicagos.

Sekė skaitymas užsiregistravusių atstovų. Gaila, kad iš visų kuopų nedalyvavo nariai. Del kokios priežasties nėra žinoma. Dalyvavo iš šių kuopų: Sheybogan, Racine ir Kenosha iš viso apie 30 delegatų.

Protokolas pereito suvažiavimo tapo paskaitytas ir vienbalsiai priimtas.

K. Mažeika išdavė raportą Wisconsin ir Illinois Vyčių dienos. Raportas buvo priimtas su įvairioms pažaisoms.

Kadangi Wis. Apskr. neturėjo susirinkimą per devynius mėnesius, P. Marčiulaitis, šitame susirinkime, davė raportą nuo 1931 metų Seimo, kuris buvo priimtas.

Valdyba del 1932 metais išrinkta visa nauja. Tikim, kad šita valdyba dirbs iš visos širdies.

Dvasios Vadas — Kun. J. Shlikas,
Pirmininkas — Jurgis Aldakauskas,
Vice-Pirmininkas — K. Mažeika,
Raštininkė — E. Čizauskaitė,
Fin. Rašt. — E. Laučiutė,
Iždininkas — T. Lizdas,
Iždo Globėjai: — J. Kumpiutė ir J. Maižekaitė.
Korespondentė — A. Radzevičiūtė,
Sporto Dorektoriai: — A. Radzevičius ir J. Mažekaitė.

Daug buvo kalbama apie Wis. ir Ill. Vyčių dieną, kuri įvyks Liepos 4-tą d. Po daugelio diskusijų už ir prieš buvo nutarta surengt šią dieną Kenosha, Wis. Sekanti komisija išrinkta veikti bendrai su Chicagos Apskričiu: Jurgis Aldakauskas, Kazys Mažieka, Marijona Šalvaičiūtė, Elizabeth Laučiūtė ir A. Rupziūtė.

Nutarta surengti dvasinę puotą, Gegužio 29-tą d., Sheybogan, Wis. Taipogi nutarta užprašyti Šv. Mišias šią dieną del mirusių Wis. Apskr. narių: Raymondo Pociaus ir Eleanoros Zukaičiūtės.

Toliaus sekė valdybos raportai.

Nutarta kad sekantis suvažiavimas įvyktų Port Washington, Liepos mėnesį.

Susirinkimą uždarė su malda Kun. J. Shlikas.

Po susirinkimo Racino kuopa pavaišino delegatus ir svečius. Vakare buvo lošiama bunco, o vėliau buvo šokiai.

— Aidas.

"SVETIMOS PLUNKSNOS"

Trijų Veiksmų Komedijs

Parašė J. J. ZOLP

Julytė: (Lig susigraudinus) Tamsta supranti mano luomą.

Vitolis: Labai gerai suprantu, delto ir...

Julytė: Tur būt žavėjantis geguzės vakaras, pripildytas kvapų įvairiausių gėlelių, papuoštas tykiai slenkančiu erdvėje mėneliu, užmaršina prisilaikyti tobulaus mandagumo, neteigti tų malonių žodžių tarnaitėi, jeigu jie priklauso panelei.

Vitolis: Bet Elenyte... Ką sakiau pereitą naktį, esu pasirengęs pakartoti šią, valandą. (arčiau) jei sutinki... Jei tavo širdyje atsiliepė tie patys jausmai, atsakyk tarnystę ir važiuok su manimi...

Julytė: Atsakyk tarnystę?... Kaip?... Kam?... Ir važiuoti su tamsta?...

Vitolis: Taip atsakyk tarnystę panelei Širvydaitei ir važiuojame...

Julytė: Kur važiuojame?... (lyg įžeista).

Vitolis: (Maloniai) Panele Elena... Mano pasiūlijimas yra pilnai garbės vertas... nuoširdus... teisingas... kaip tai pasakius reikalingas tamstos pritarimo... Atsakyk tarnystę...

Julytė: Atsakyk tarnystę... Panelei Širvydaitei... Aš negaliu ir neatsakysiu...

Vitolis: Neatsakysi?... Vakar vakare taip prielanki, taip maloni, o šiandien jau kas kita. Tamstos žodžiai tarti sodne, kaip veidmainingi. Tik vakar... kelios valandos, o kokia permaina. Gal mėnulio įtaka... gaila... tamsta manęs nemyli...

Julytė: (Maloniai) Vituti brangus, aš nesakiau, kad nemyliu, tamsta nesupranti kame reikalas... Kaip aš galiu atsakyti tarnystę... kad aš... kad aš... nėsu... kad aš... kad tu... esi kvailas... ne... (sumaišyta) Dievaži... tu negalėsi suprasti...

Vitolis: Myli, nemyli, kvailas ne kvailas... Sakyk, kad myli atkartok tuos žodžius ką vakar kalbėjai, neatkreip dėmesio į mano kvailumą. Visi mylinti yra pakvaišę.

Julytė: Tamsta neprivalai mylėti tarnaitę...

Vitolis: Ne tarnaitę... Klausimas neatsakytas... Ar myli mane?...

Julytė: (Mandagiai apkabinus prisiglaudžia). Ar žodžiu reikia?

Vitolis: Kiek laimės... Ar mylėsi, jeigu aš atidengsiu nemalonią paslaptį?...

Julytė: Aš myliu tave, o ne tavo nemalonią paslaptį...

Vitolis: Visuomet mane mylėsi?...

Julytė: (Vitolio glėbyje). Nepamiršk, tamsta — ponaitis... o aš... tik paprasta vargdienė...

Vitolis: Pamylėjau tave, o ne luomą...

Julytė: Tai turi mane iš čia išvežti kuogreičiausiai ir dar slapta...

Vitolis: Kam ta paslaptis... Pranešk panelei, kad išėini už manęs ir viskas...

Julytė: Aš negaliu pasakyt panelei... Negaliu jokių būdu...

Vitolis: Kodėl?... Ar ji gali turėti kokius priešingumus? Ar reikalauji josios pavelinimo?

Julytė: Jau ji pavelino...

Vitolis: Ar tai ir ji jau žino?

Julytė: Viską žino. Labai gerai žino... delto ir turime bėgti... pirmiau negu ponas sugryš iš Kauno...

Vitolis: Ar ir jo bijaisi?... Kokias pretenzijas jis gali turėti? Nesi jo duktė...

Julytė: Jis turi pretenzijas, labai didžias pretenzijas... delto... kad aš esu... delto kad aš nesu jo duktė... Jei myli, mane, tai išveši kuogreičiausiai...

Vitolis: Važiuojame tuo... Ar sutinki?

Julytė: Taip mano brangiausias... Aš tik mažo žinoma... kaip čia pasakius... Kaip tamstos vardas?

Vitolis: Didžiausia paslaptis.

SCENA III.

Vitolis ir Motiejus

Vitolis: Pabėgti tai pabėgti, bet su kuo... Trūksta vežimo... Nors ir sena skapa būtų, paranku... iki stoties. Dešimts kilometrų. Kas reikia daryti?... (Skambina varpelį.)

Motiejus: (Įeina) Prašau...

Vitolis: (Prisitaikindamas) Aš skambinau... žinoma... kaip čia pasakius... Kaip tamstos vardas?

Motiejus: Motiejus, maloniai prašau, bet paprastai mane vadina čia Matas.

Vitolis: (Maloniai) Sakyk, Matuti... Ar negalima būtų gauti porą arklių nuvažiuoti iki stoties. Reikalas atsirado.

Motiejus: Iki stoties?... Mat kaip čia dalyką paaiškinti? Arklių pas mus yra daug bet ratų tai nėra. Viena karieta yra, važiuoja poną iš Kauno grįžtantį pasitikti.

Vitolis: Manai negalima bus gauti?

Motiejus: Labai gaila ponaiti,... Įsakymas tai jau įsakymas. Ponui parvažiavus nepatikičiau, tarnystę galiu nustoti... Ištikimai mano ponui tarnauju jau dvyliką metų.

Vitolis: Ponas grįžta vėliau... po piet, o dabar tik vienuoliktą valandą...

Motiejus: Pono įsakymas, negalima pakeisti...

Vitolis: (Į šalį) Negalima... tai negalima... Ačiū už informaciją, tamstai ant tabako... (Duoda pinigų).

Motiejus: (Guviai pažiūri į gautą pinigą. Mirktelėjęs akį... į Vitolį) Kaip greitai reikalinga buvo ponui važiuoti?

Vitolis: ...Kaip galima greičiaus.

Motiejus: (Dar pažiūri į pinigą) Akymirksnyje (Išeina).

Vitolis: (Vienas) Tėtei dažinojus su kuo apšvedžiau, iš kailio išsiners... Kitaip negalima. Tai žaibas mergaitė... Už pusės valandos ir viskas užbaigta.

SCENA III

Vitolis, Gabrys Paskui Elena...

Gabrys: (Įeina) Štai čia duris... Prašau...

Vitolis: Ką veiksi vienas palikęs?

Gabrys: Tu mane raitas išjojei, dabar tu...

Vitolis: "Rendevous" šitame kambary. Nežinojau. (Išeidamas) Palaimink Dieve jauną porelę...

Gabrys: Nesityčiok... Girdėjau apie tavo prietykius. (Vitoliui išėjus) Įkliuvau, taip, aš pats nežinau ką veikti... Nors kad aš būčiau aš... Tas mūsų dangaus siūstas įkvėpimas daugiau sukomplikuoja visą padėtį

Elena: (Įeina tikėdama rasti tuščią kambarį) Atsiprašau... Gerą dieną tamstai. Maniau, kad dar tebemiegi.

Gabrys: Sunku ilsėtis, jei širdį gniaužia neramumas... Visą naktį negalėjau užmerkti akių. Tamstos skaistus veidelis persekioja mane. Užsidedę širdyje nesuprantama liepsna.

Elena: Koks puikus komplimentas. Komplimentai nebrangūs, todėl taip duosniai juosius visoms panelėms teikiate.

Gabrys: Žodžių trūksta, kuriais galėčiau įtikrinti, jogei paeina iš gilumo mano širdies.

Elena: Ar tais žodžiais pradedi paprastas mintinai išmuktas eilutes?

Gabrys: Myliu tave taip, jog sunku būtų mirtinam mano lūpom išreikšti tą jausmą. Mano stropiai sumąstyti sakiniai, pamačius tave nyksta, kaip sniegas saulutei šildant. Kiek malonumo, kiek laimės suteiktum išreiksdama man prielankumo... Lig saulės spindulėlis sužibėtų tamsumoj.

Elena: Kaip gražiai, kaip žavėjančiai. Turbūt tankiai pakartoji tuos malonius žodžius?

Gabrys: Ar dar vis abejoji mano žodžiu? Sakyk, ką turiu daryti, kad įtikrinti?

Elena: (Liūdnai). Kad būtų man pavelinta klausyti tų malonių žodžių... Malonūs, liūliuojanti sielą į nesuprantamą užmaršą žodžiai priklauso kitai, o ne man.

Gabrys: (Maloniai apkabina). Tave aš myliu, tavo meilės trokštu. Ar nejauti plakimo mano nerimaujančios širdies; ar mano jausmai nežadina nors mažiausio atbalsio tavo širdyje?

Elena: Drąsos trūksta... Tamsta dvarponio sūnus...

Gabrys: Ar dvarponio sūnaus luomas mažina nuopelnus tamstos akyse?

Elena: Jeigu būtum žmogus, kaip laiminga būčiau.

Gabrys: (Sumišęs į šalį) Kad jį velniai pagautų tą jo dangaus siūstą įkvėpimą. Štai tau bobute pyragai. (Į Elena) Saulute mano, ar mylėtum mane, jeigu nebūčiau dvarponio sūnus?

Elena: (Gludžiai) Kad nebūtum... bet dabar... Tada turėčiau teisės, bet dabar...

Gabrys: Elenute, mano saulute... Spindulėlis tu mano meilus... Aš tave daugiau nepavelsiu nuo manęs pasitraukti.

Elena: Sakyk malonus Gabruti, jeigu aš tave apgaučiau, jeigu nesuprantamai, misteriskai, stebūklingai pasirodytų, jogei aš nesu kas esu...

Gabrys: Negali persimainyti į seną arba bedantę bobą. Tave myliu... tave gerbiu, tavęs mano širdis trokšta. Myliu tave, o ne luomo vardą arba turtą. (Apkabines pabučiuoja).

Elena: (Pastumia). Tas nepadoru... Aš tamstos gerai nepažįstu.

Gabrys: Balandėli, mano brangus, ar reikalingi žodžiai? Lik mano. Mūsų senuolis klebonas suriš tą malonų mazgą.

Elena: (Glausdamos) Gabruti, ar tikrai myli mane?

Gabrys: Vis dar abejoji... (Pabučiuoja).

Elena: Tai turime bėgti iš čia kuogreičiau siai... Nes kitaip aš negalėčiau likti tavo.

Gabrys: Kodel, ar tamstos tėvas bus priešingas?...

Elena: Mano tėvas... kad aš netur... taip mano tėvas... mano tėvas. O mano tėvo noriai pavelytų, bet josios tai nepavelytų...

Gabrys: Tėvas.. Kieno tėvas nepavelytų? Už

manęs?...

Elena: Delto ir nepavelytų, kad už tamstos.

Gabrys: (Beviltiškai) Kągi turime veikti?

Elena: Bėgti slapta iš šių namų...

Gabrys: Nesuprantu, kam tas reikalinga... Myliu tave, noriai pildysiu visus paliepinimus. Kaip greit važiuosime

Elena: (Apkabina pabučiuoja, skubiai išbėgdama) Už pusę valandos brangusai...

Gabrys: (Vienas) Kokia kvailystė buvo pasiūsti vežėją, atrodė lig kad apsigyventi manėme. Kur reikia gauti nors seną skapą? (Skambina varpelį).

Kun. Pr. J. Vaitukaitis.

ŠVENTAS ALBERTAS DIDYSIS

Šiomis dienomis Katalikų Bažnyčia įsirašė į savo daktarų skaičių ir ištikimiams paliepė šventuoju vadinti dominikoną Albertą Didįjį.

Kas gi buvo tas Albertas Didysis?

Pirmųjų viduramžių žmogus, bajorų Bollstadtų sūnus, vokiečių, gimęs maždaug 1193 metais. Tėvai jį krikščioniškai auklėjo ir iš pat mažens mokė. Albertas paugėjęs, pasileido į pasaulį pasimokyti. Tur būt jis apsuko visas garsesnes Prancūzijos ir Italijos valstybių dalis. Istorija pasakoja, kad Albertas Venecijoje radęs vieną remontuojamą bažnyčią. Apmatęs visas jos įdomybes ir nusiziūrėjimus paskui į vieną marmuro gabalą, kuriame buvusi aiškiai matyti žmogaus galva, su ilga barzda ir karališka karūna. Tikrai gražus gamtos vaizdas! Tik kakta, Alberto nuomone, buvusi per plati. Tai visa rodo Alberto pastebumą. Iš to jaunuolio galima laukti didelio gamtininko.

Albertas vyko į anais laikais garsųjį Padvos universitetą. Istorija mini, kad Albertą atlydėjęs, tėvo įprašytas, griežtas jo dėdė. Albertas gan ilgai mokinosi Padvos universitete. 1223 metais jame įvyko didelė permaina. Pavasarį studentų sueigose iš netyčių pasirodė neseniai įsteigto Dominikonų ordeno generolas Jordanas Saksonietis. Išmintingas vienuolis studentams pakišo rimtą mintį: "Gana veltui leisti laiką. Pamąstykite, kuria linkme pakreipsite savo gyvenimą. Atminkite, girdi, kad Dievui reikia iš jūsų tarpo kareivių. Dominikonų pulkas jums atviras; apsimąstykite."

Taip pakartota vieną kartą, antrą ir trečią. Atsirado keli pasiryžėliai. Albertą taip pat viliojo kilnus idealas. "Bet, ar aš ištesėsiu?" klausė pats savęs ir kankinosi. Juo daugiau mąstė, tuo tamsiau jam darėsi. Bet gi seno vienuolio gerai pažinta jaunųjų psichologija. Vieną dieną jauniems savo klausytojams jis kalbėjo apie pašaukimo kliūtis: "Svarbiausia esanti toji kliūtis, kad jaunuoliai bijosi neištesėti, ir bijo, kad įėjus nereikėtų susierzinusiam atgal išeiti. Tai esanti pagunda ir daugiau nieko. Jei Dievas duoda troškimą, duos ir jėgų ištesėti. Reikia turėti daugiau pasitikėjimo Dievo Apveizda." Ir po to Alberto svarstyklės persiviro, ir jis tapo dominikonas.

Vienuolynai moka išnaudoti gabumus ir energiją. Ir vyresnieji vienuoliai, pamatę, kad Albertas apščiau tu-

ri ir vieno ir kito, tuojau įkinkė jį į pačią sunkiausią dirvą. Jis tapo skirtas teologijos profesorium, kuriuo išbuvo iki pat savo amželio galo. Ir Albertas turėjo kilnotis iš vieno vienuolyno į kitą, iš Paryžiaus universiteto į Kelną, iš vienos dominikonų studijos į kitą, išauklėdamas kelioliką dominikonų kartu, paleisdamas iš savo mokyklos kelias mokslo žvaigždes. Ir pati šviesiausia iš jų, Šv. Tomas Akviniėtis, kurio teologija ir filosofija šiandien tapo oficialė Bažnyčioje, didelę savo šviesos dalį gavo iš Alberto. Be abejonės, mokinys už mokytoją šiuo atveju didesnis, bet, šiaip ar taip, Šv. Tomas Akviniėtis be Alberto Didžiojo — neišaiškinamas.

Albertas Didysis buvo ne vien teologijos magistras. Jis buvo ir vienuoliško gyvenimo mokytojas. Ką darė Albertas sau, tai darė ištikrųjų. Griežtas sau, duosnus ir atlaidus kitiems. Jo broliai vienuoliai neveltui jį išrinko Vokietijos dominikonų provincijolu. Pėščias, bet kur pasiprašydamas nakvynės, didysis mokslo vyras vaikščiojo iš vieno vienuolyno į kitą. Nuo Rheino iki Lietuvos pasienių, nuo Šiaurės jūrų iki Dunojaus, visur tvarkydamas, keldamas, gerindamas. — Tačiau, jis vis tiek buvo ir mokslo vyras. Valgydamas pietus piauja obuolį, stebi žievę, skaito sėklas, tyria širdį, lygina skonį ir sultingumą. Ilgiau kur apsistojęs, tyria bičių gyvenimą. Radęs vieną negyvą, atsargiai ją piausto, su didžiausia kantrybe išžiūrinėja jos vidurių organus, ir mikroskopo neturėdamas, aprašo bitę nepraščiau už mūsų dienų gamtininką. Teologijai, filosofijai, gamtai, vienuolynų valdymui ir viskam užtenka Alberto proto ir akies ir širdies.

Užpuolė jį ir pats Popiežius. Regensburgo vyskupiją tuomet valdė kažkoks iš ponų kilęs ir ponų įstatytas Albertas I. Taip ją valdė, kad, vieno kronisto žodžiais tariant, "izde neliko skatiko pinigų, aruoduose grūdo javų", ir, kas blogiausia vyskupo geram vardui — "nė lašelio vyno statynėse". Popiežius Aleksandras VI jį paliuosavo ir pašaukė kitą Albertą, mūsiškį. Eikvotojai ir patvirkėliai tuojau pajuto tvirtą vienuolio ranką: liovėsi, susitvarkė, davėsi susivaldomi. Per vienerius metus vyskupija tapo visai kitoniška. Buvo ir tokių, kurie šaipydavosi, kad vyskupas tebevaikščioja "cum bottis" — su klumbokais ir tebenešioja vienuolišką milinę, bet

toks jo elgėsys šiandien juk neužtemdina šventojo aureolės.

Vyskupas Albertas buvo kviestas del gyvo Bažnyčios reikalo. Dabar, tam reikalui išnykus, kam jam, vienuoliui, nešioti mitrą? Pirma jis patenkino Popiežių, o dabar Popiežius jį tepatenkina. Gavęs Popiežius Urbono IV leidimą, Albertas su savo klumbokais vėl sugrižo į Kelną, į savo mylimą aplinkumą: prie vienuolyno bokšto, prie savo Aristotelio, prie gamtos. Dar ilgai čia gyvens, tyrinės, mąstys, daugybę komentų ir veikalų prirašys, kol, savo garsųjį ir mylimą mokinį Tomą Akvinietį pergyvenęs, 1280 metais, kėdėje besėdėdamas, pabaigs savo gyvenimo dieną. Labai ilgą ir didelę dieną.

Reikia pripažinti, kad Albertui Didžiojo vardas teko labiausia del mokslinių nuopelnų. Gamtos moksluose Alberto nuvaryta nauja vaga. Jis nesitenkina MAGISTER DIXIT, nesiremia, kaip kiti, tradicija: jis viską tyria pats savo akimis, veda dėsnius ir registruoja fenomenus iš savo stebėjimų ir patirties. Teisybė, jis seka Aristoteliu, komentuoja jo fiziką, bet Albertas juo seka tik del to, kad Aristotelis yra tikrovės bei realybės išminčius. Albertas ne vien seka, bet dažnai kritikuoja, pataiso, kur jo paties patirtis rodo, kad Stagyroso filosofas ir senieji prisimena Plinijų, kuris vaikiškai tiki, kad ereliai, padėję kiaušinį, įvyniuoja jį į vilko kailį ir pakabina jį atokaitoje, kad saulė jį išperėtų. Albertas ironiškai šypsosi ir atvirai pastebi, kad tai graikiškos, poetiškos vaizduotės prasimanymas. Priešingai, ereliai ramiai sau padeda kiaušinį, išperi edrų naujagimį ir paskui maitina jį žuvimis, paukščiais ir mažų gyvulėlių mėsa.

Albertas yra susekęs daug gamtos mokslo dėsnių. Jis aiškiai nustatė šviesos ir šilumos įtaką medžių augimui, net ir jų žievei. Jis pirmas įrodė, kad augalų šaknyse sultys dar neturi jokio skonio, kad skonis atsiranda joms kamieniu aukštvn kylant. To vienuolio kambarėlyj prasidėjo ir augalų klasifikavimo darbas. Jis pirmas juos suskirstė pagal geometrišką lapų formą.

Gamtos tyrime Albertas yra panašus į jo paties puikiai aprašytą lakštingalą. Lakštingala, sako Albertas, išgirdusi kitus paukščius čiulbant, prilekia ir klauso, kol anie pavargsta ir nustoja. Tuomet ji pradeda ir dažnai daug gražiau čiulba. Albertas nepaniekina, kaip kaikurie naujieji pseudomokslininkai, senųjų: kur rado gera — pasinaudojo, kur rado paklysta — pataisė ir daug geriau už juos pasakė.

Filosofijoje Alberto vardas labiau kaip kitur Di-

džiojo priedėlio reikalauja. Jis yra tomistinės filosofijos tėvas. Kaip žinome, tomistinė filosofija yra ne kas kita, kaip tik pataisytas, papildytas, sistemon suvestas aristotelizmas. Prieš Albertą Didįjį Aristotelio filosofijos bijota, nes bažnyčios tėvai dažniausia naudodavosi labiau dvasine Platono filosofija. Anoji, griežtai tikrove paremta, išrodė nesuderinama su krikščioniškuoju apreiškimu. Be to, Aristotelio veikalai, pateko į arabų ir žydų filosofų rankas, buvo žymiai iškraipyti. Ir del to krikščionių pusėje toji filosofija buvo laikoma priešinga ir pavojinga tikėjimui. Taigi, reikėjo Alberto geniaus tiksliam pervertimui atlikti. Ir Albertas taip gerai atliko, kad sveiku protu ir tikrove paremta Aristotelio filosofija tapo krikščionybės filosofija. Tą didelį darbą pabaigė, tiesa, Tomas Akvinietis, bet Tomas be Alberto, gal nebūtų mums to milžiniško kūrinio palikęs. Iš originalių Alberto nuopelnų šioje šventos kūrybos srity reikia paminėti bent jo iškeltą aukštą sąryšį tarp minties ir žodžio.

Alberto nuopelnai teologijai yra milžiniški. Teologijoje Albertas yra pranokėjas, lygiai toks, kaip gamtos moksluose ir filosofijoje. Albertas yra didelis teologas ir nesusasas. Jis ne vien iškelia, nušviečia aukštą tikėjimo tiesą, bet jaukiai priverčia ją džiaugtis. Jis yra didelis visose teologijos šakose, visose palikęs aiškų pėdsaką. Jo komentą Šv. Luko evangelijai dar šiandien tebeskaito ne vien studijozas, bet visai aukštesnes tiesas ir gražesnius jausmus myli žmones. Teologijos srityje Albertas buvo ir laimingiausias, nes čia jo pėdsakais buvo tuojau pradėta sekti. Ne taip, kaip gamtos moksluose, kur Alberto palikta nauja kryptis buvo užmiršta tris šimtus metų, ir kai po trijų šimtų metų ta kryptis vėl pasirodė, sąmoningai ar nesąmoningai buvo užmirštas Albertas. Tik šiandien toji neteisybė pradeda mažiau atitaisyti.

Albertas buvo tikrai didelis žmogus, tikrai didelis krikščionis ir tikrai didelis mokslininkas. Nuostabu, kad net pati Katalikų Bažnyčia jį taip ilgai buvo pamiršusi. O gal norėjo parodyti, kad Ji, amžių neišgriaunama ir per amžius jauna, vaduojasi vien Amžinosios Išminties dėsniais, kurie kartais Jai liepia pasiskubinti, o kartais net šimtmečius palaukti, kad tiksliau ir naudingiau būtų antgamtiškai ir antžmogiškai Jos misijai.

Kas gali susekti? Gražu tik, kad šviesiame Katalikų Bažnyčios skliaute mūsų akys pamatė dar vieną, seniai švietusią, bet tik dabar tepatėmytą spindančią žvaigždę.

IŠ VYČIŲ GYVENIMO

HARTFORD, CONN.

The Hartford K of L girls basketball team has again come through with flying colors. A short time ago they went up to ball tournament. They swept through the opening games with ease and it was only in the final game that they were somewhat extended by their opponents the Beckwith A. A. of Poughkeepsie N. Y. However, the game finally ended with the score of 21-16 with our girls on top. In view of this victory another silver trophy was added to the ever increasing collection of prizes that adorn the shelves of the trophy cabinet in the club rooms. Also, receiving this trophy is just another reason why the annual basketball banquet should be held in order to formally turn over the prize to the club. Presently, in view of the poor business conditions the banquet has been frowned upon by some of the members. But fellow members, start saving your pennies, we are going to have a banquet and a good one too. May 14th is the date. Now to get back to tournament talk, the newspaper men and team managers selected two all-tournament teams. Three of our girls, M. Krist, A. Pugles, and Straus made the first team while the remaining two regulars H. Shimkus and B. Albrycht were selected for the second team. This quite clearly indicated that our team was pretty highly rated at this tournament. By the way our regular center Helen Strauss was selected as the most valuable player in the tournament.

"Valio America", a musical comedy, was presented by the club members at the school hall last Sunday. Everyone there just went into hysterics over the show. Without a doubt it was the funniest and most appreciated performance ever produced by the club. Much credit is due the committee and Father Gradeck who wrote the play for the wonderful way the whole show was put over. In reviewing the program, we will not forget a long time the two "grinoriai" — Kearshes and Labeskis; J. Kasmonites with Madame X in their dance number; F. Brasky — the wealthy night club owner; the dancing chorus emulating the Ziegfield Follies. We could go raving for hours about the show. It made such a hit that it will be reproduced soon in New Britain. We were pleased to see in the audience,

friends from New Britain, Waterbury, New Haven and so forth, who had come to see the show and we understand they were very well satisfied.

Nutmeg Ramblings.

Johnny Kasmonites and his girl friend were the hit of the last show. The dancing chorus was pretty nice as far we could see... In the Spring a young man's fancy turns to thoughts of baseball... Al. Willimaitis should be our permanent manager... Young Pinkevich, Naktenas, and a few new members should strengthen the team... Pete Yesmentes lost a heart breaking tennis match the other day, not that the score was close because his opponent was punk... Joe Guzalites, A. Kearshes, P. Yesmentes, C. Shumkis, B. Burdulis, A. Laskousky are going "bugs" about chess... Frank Brasky just goes up in the air whenever someone mentions in his presence that he is going to "see Elsie". A very vital question will soon be answered when the married men play the single men for the club basketball championship. We had a poor season — too many married men said the bachelors — you're all wrong said the Benedicts. Now we'll see which are right.

— The Conn. Yaukee.

MASPETH, N. Y. Council 110.

Well, folks, here we are again and raring, to go. We're as hard to hold in as the wildest mustang on the "lone prairie-ee."

Since our last writing, we had a "hard times" dance which was not in a state of depression as to the great fun, good dancing and costumes. Not to mention the "ripping" good time had by a few.

Costumes, ah, what artists some of our members are; no one ever thought of dreaming that they were capable of such reality. Surely, some of them must have visited many a bread-line, looking for material, before they could dress so faithfully as to type.

Our two little bowery waifs, namely Stella V. and Mary A., certainly deserved the handsome cash prizes they won, for their costumes were just what they should have been and maybe more. z

Our "black-eyed" enthusiast, Charley A., came down dressed in very little and went home in even less. He had plenty of company. On the way home, while waiting for a trolley, a man, an artist, wanted to know if he wouldn't like to do a bit of work for him just to pose as a male September Morn. P. S. — He is now passing for B. V. D. ads, but should be an aviator for he's good at "taking off".

Our gold-brick chance sellers, Pashvilp and his henchmen, Midnight and Twilight. Oh yes, we had colored boys there (not meaning Pashvilpk, he's white) were very successful. Out of two hundred people they sold one chance and, these gentlemen, had to hit a lady on the head with this brick to get to this change. Egard, marvelous, such salesmanship! Midnight and Twilight were always getting in each others way when they were not dropping the brick on their own toes and everyone else's in the place. They were nice fellows, and may they rest in pieces, very tiny ones.

Our president, through some peculiar quirk of his mind, blossomed forth with a costume as peculiar as the quirk. You might call his costume a "pansy" one and it's a wonder he wasn't kicked out of it.

We want to thank our (I'll be glad when you're dead you rascal, you) from Jersey City for entering into the spirit of this memorable occasion. We hope he has been able to purchase a brand new Rolls-Rough with his cash prize and, if he has done so, we hope he doesn't come to our next dance to take us for a "ride."

Now for the grand march, has anything like that ever been attempted? Ah, ladies and gentlemen, no, decidedly, no. The hall was not large enough to accommodate all the marchers, who marched with a dash and fire; their visages illuminated with the fire of competition. Who was to win the first prize? That magnificent reward for all trouble and pain taken to prepare all these costumes. The light of anticipation that lit up the faces of these many contestants as a judge would let his gaze fall on him or her, always hoping against hope that he or she would be the fortunate one but, alas, we can't all be winners. The name of this lucky (heh heh) winner: Charles Augustinas. The envy of all, the chosen one of the gods.

The club thanks each and every member who worked valiantly and did more than their share, it, certainly, is appreciated and we hope it continues with greater force at our future dances.

Now as to basketball, Maspeth claims, and rightfully so, the championship of Brooklyn having met and defeated the two Brooklyn lodges three times, respectively. The basketball team has had a fairly good season and hopes to continue the good work next year. The outstanding player has been John Augustinas with George Laukaitis running him a very close second, every other player deserving honorable mention for each game in uniform whether or not they were to play.

The track team is rapidly rounding into shape and takes this opportunity to warn the Jerseyites that they will encounter a redoubtable foe. We specialize in the following:

Low pole vaulting
High broad jumping
Javelin throw
26 kilometres maration
Hammerless throw

Basketball throw for pansies
(Last but not least)
Bull throwing

Any lodge having a swimming team is, hereby, formally challenged.

The club wishes to extend its felicitations for a very pleasant domestic life to one of it's members taking the great step. Joe Benedict, don't let any of this small talk, about marriage being a bug-a-boo, get you. Marriage is what make it and, we know, you and your sweetheart have the requisites for perfect domesticity. May our wishes for happiness and contentment prove to be more than just wishes.

Our quartet, four leather lunged crooners, who can warble with the best of talent. Leo Robus, baritone; Charley Augustinas, 1st tenor; Joe Augustinas, 2nd tenor; Charley Brusack, bass. (The original agony quartet). This bunch will lend their talent (that's what they think) to any one requesting it. Won't some kind friend ask for it and take it for keeps? You can always revenge yourself on your enemies with them. A few of their selections:

Drifting and dreaming, on moonlight bay, you could hear those darkies singing, tomatoes are cheaper, etc.

We hope you like this little satire about our dance and track team. Auf Wiedersehen.

—Sh vilp and Pashvilpk.

~~~~~

*****

We mourn the death of one of our members, one who was tireles when it concerned the affairs of the club, one who was always there to cheer when cheering was needed. We sympathize with his family and miss him as much as they do. John Girnius, we know you will find your reward in heaven, the reward that was not feted to you here on earth, the reward that you so richly deserve.

Auf Wiedersehen, Johnnie old boy, auf wiedersehen.

*****

WATERBURY, CONN. Council 7.

The volley ball season is about to open. Speaking of volley ball reminds me of something that happened last year at the opening of the season.

John W. alone beat four men three games of volley ball and lost the following week with six men. It's one fact that Ripley didn't hear of.

The members are rather strong for checker and chess right now.

Joe M. who is responsible for one-shot Chicago, has introduced another game called one-shot-two-cue-ball-Chicago. Good work, Joe.

The game is played by teams, two or three on a side. The best teams in this game are Paleface and Big Chief.

Bulkey, house man de luxe, is quite a pool-shark now.

The K of L boys have won the city basket-ball championship. Good Work Boys.

— Bahu-Baho.

OUR MEETING

By Helene A. Buches.

Our clubroom is opened at 7:00 P. M.,
But hardly a soul is seen just then;
At 7:30 we hear a lot of noise,
It's none other than our basketball boys.

Soon come in the girls, laughing and talking
Then there is started a whole lot of
squaking;
They rush to the piano to play a few tunes,
While the boys choose their partners to
dance in rhythm with the shouts and
booms.

The piano then stops to greet our two kings,
Eddie and Al. who make up our merryings,
They play for us a few hot and lively songs,
Never forgetting "Minnie" for the happy
thongs.

At 8:15 we hear the President's knock,
Which means that all merrymaking has to
stop;

"The meeting will please come to order,"
says he,
"Altogether rise for prayer very quietly."
It takes a long time before they get settled,
Over and over something has to be troubled;
When finally everybody gets quiet,
A giggle from Stella starts the riot.
A threat from the president, "Now is that
nice"?

"Shame on you, don't let it happen twice";
"The meeting will please come to order"
is again repeated,
"So as to have this evening's business
all completed."

He calls upon Alice, and asks if she might,
Read off the minutes to see if they're
right;

The secretary tries to make them very brief,
But when she's finished there's a sigh
of relief.

"Are there any corrections, please?"
"If not, all may rest in peace."
This you need not repeat twice
For they're the type who take advice.

The financial secretary then takes the
floor,
She hurries payment of dues, more and more;
Here's one debtor, another... and... let me see,
The numbers are increasing rather constantly.

"Now we'll have the treasurer's report,"
says he,

If we didn't have Pete Varakulis, where
would we be?

He seems to have enough money, in our
estimation,
But still, it may be just a fascination.

Then Eddie Rimkus is called on to give his
report,
Which we hope will be rather short;
He praises the baseball boys on their
fineness,
And surely believes that they'll show their
smarthness.

"Is there any old business to discuss?"
"Yes," shouts Eddie, "What about Splash
Party fuse?"

"I move that a Splash Party we try to hold,
In honor of Brooks and our members so
bold."

"I second the motion" shouts out Helene,
"We want a Splash Party so very keen."

"All those in favor raise your right hand
high,"

"Majority rules, we'll have the Splash Party",
He adds with a sigh.

And thus important business goes on into
night,
Suggestions are many, and at times they are
right;

Once in a while along comes a speaker
Which means that we have to be rather eager.

The Klebonas sisters, at last they arrive,
Some good from the meeting, they hope to
derive,

While Charles starts yawning, and falls fast
asleep,
Mary gets restless and can't keep her seat.

All of a sudden "Smiles" and Hendricks both
have recalled,

That the meeting should not be any longer
stalled;

"I move we adjourn so as to enjoy ourselves,
By playing and dancing among our merry
selves.

Finis

OUT OUR WAY

By U. R. Fullerwind, Prespiring Reporter
LODGE 49, BROOKLYN, N. Y.

Stanley Ruginis, saw a contortionist in a circus
the other day and said to him: — "Shay, ole fellow,
whosh matter? You look like I'm drunk!"

Anna Barauskas says her boy friend is like a
bed-bug; when the lights go out he gets funny.

Charles Fogelman says every time he kisses his
girl it makes him a better man.

Boy, oh boy, Charley tried to get to heaven in
one evening.

"Boogey lady" Hilda fell for one of those cleaning
fluid ad's and by heck! it worked. She rubbed some
of it on a copy of "Scandalous Stories" and when

she got through, she had the "Sunday School Gazette".

Well, well, Frank I see you found that old nut-house poem with whiskers on. Why don't you dig up something new?

And talking about brothers, the Raugalas brothers told me a joke about three old maids who took a tramp through the woods... Poor tramp...

Broney Sirvinskas says he don't pet in parked cars.

"What's the matter, Broney, did she sell her car?"

Valerie was at a game the other day and saw the boys in a huddle. She turned to me and said, "There, they're at it again, I do hope Victor Swedish won't repeat that story I told him last night."

EXTRA! EXTRA!

Gas Overcomes Girl While Taking Bath

Miss Pat Karalis owes her life to the watchfulness of our own star reporter, Mr. Fullerwind.

Anthony Bagdonas says his blonde is beautiful and dumb. You are right, Baggy. Beautiful so you could love her, and dumb so she could love you.

Joseph Belauskas had a fight with Julia B. the other night and he called her more than a hundred different names, no two of them were alike. "Really it's a pleasure to listen to such an educated man.

A bouquet scallions for John Griskos and Vincent Gudzinskas for never showing up for meetings.

Our President says Anne Bushman has very good manners. She stood up all through the last meeting. "It isn't good manners, 'Dixon', it's a boil".

Helen Pacenka wants to know where bad girls go. "Most everywhere' Helen, 'Most everywhere".

Frank Bartkus says he has found a good, sensible girl. "You said it, Frank, she wouldn't pay any attention to me, either."

John Brundza, our singing professor, was telling us about the awful fright he got on his wedding day. — Careful, old boy. No man ought to speak like that about his wife.

Joseph Brangaitis says he was born in the old country but he wasn't raised there. "Uh, huh, they tried it once, but the rope broke so they had to let him go."

Broney J. says if I say anything about him he'll make me eat my words. "O. K., Broney, how is this: — Chicken dumplings, hot biscuits and watermelon." Ha! Ha! Ha!

Anthony Klumbis was told to pray for warm weather so that his grandmother's rheumatism might pass away. And this is how he did it. "Oh Lord, please make it hot for grandma."

Helen Ha Ha Ha Lowdanský just got back from New York. She says she had her eyebrows plucked. "Ain't them city crooks smart? Think of swiping a thing like that."

Anthony Robelski teased the girls and made them cry. That's no way to make them sigh.

Susan R. wanted to buy a new bed. The salesman told her she can't go wrong on a brass bed, so Susan bought a mahogany bed.

And Jennie B. says Noah took two of each kind of animals into the ark because he didn't believe that story about the stork.

SO. WORCESTER, MASS. Council 116.

Well! Well!!! here we are again. No, Council 116 is not asleep yet, we are alive and doing things to keep in existance.

Rehearsals are underway for our 8th Annual Minstrel Revue, which will be a "wow"!!!

The show will open its two nights engagement on Thursday evening, April 28th and will close on Sunday evening, May 1st.

But wait awhile, you haven't heard anything yet!!! The Council is planning a "Bridge Party" and "Entertainment", with fine prizes for the winners. (Booby and all).

Base-ball candidates were called out for the first practice last week. Do you remember our championship team of two years ago? (Of course you do) Well, this years team will be twice as good (Yes Sir).

That will be all for this issue, so I'll be seeing you next month.

O. K. Chicago!!!

Wm. R. Montville.

DIRT TODAY—MUD TOMORROW

This is absolutely a secret, and I'm only telling you because you are a pal. Well anyway, a friend of a good friend of mine saw Gus. R. waiting on the corner of Hudson and Mark Street on a certain evening one week. He had a bouquet too.

Has anyone ever seen Frank P. headed for Niagra Falls when there isn't a play or a game. Frank and other lovers of the wide open spaces were seen headed West one Sunday.

Just between you and me don't you think it's time that John M. told us whom he takes to a show every... day evening. She is good looking. I wonder if it is Glenwood 2248-R.

I wonder why Frank J's Pontiac is clean on Saturday and all mud on Monday. Do you suppose he rides in the country???

Who can that latest brunette be — I mean the one Frank C. talked about with a friend of a cousin of a girl friend of my pals. — Can it be???

Why does that big roadster stop in front of the home of the M. sisters.

I wouldn't tell this to anyone but you. Why have the E. bros. been seen around my house armed to the teeth. Don't worry, I won't tell. But for a few dollars — I might let you in on a secret.

Have you noticed whom Al. S. dances with???

Who gets all the mail that Millie P. puts in the letter box every morning???

Have you ever read the speeches you can find on Isabel's cuff?

Did you know that Adam B. is going to paint his car over so that I won't know it if I see it in front of a certain house???

I wonder why Walter W. says two at the ticket office of the R. K. O. Palace???

Since when has George D. started eating candy by the pound??? He always buys Fanny Farmers'.

I won't give my address until these people cool off.

I will be seeing you through the keyhole.

Apologies to Augustus A. Mutt and Valter Vinchel
"Four Horsemen."

RARE-BITS FROM C-112

Knight Ray Tumasonis who enlisted in the coast-guard several weeks ago reports that working for Uncle Sam under Herbert Hoover makes it seem as if there is no depression. "Being a coast-guarder is an ideal life for a bachelor" says Ray, "But I'm not going to be bachelor for more than three years".

Miss Ann Martins is one lap ahead of the rest of the girls in the council and has been for some time. She is playing the part of an active chaperon to a certain few of the boys.

Is there a hat anywhere that can change its shape and style the way the hat owned by Tony Sim's does? When are you going to get another "ever-faithful" Tony?

Beware ye, of the "stronger" sex. Boys are complaining about having their ears bitten by Bernice Yudis our fair all-around athlete and tennis champ of the K of L's.

Mrs. Culberston has nothing on Barney A. when it comes to bridge. He sure plays a mean hand especially at St. Phillips Gym. He was the "Johnny-on-the-spot" when the young ladies needed another good player.

The one thing that helps to brighten up the meetings is the ever present smile on Lucille W's features. The smile can be compare with the U. S. Marines — always there.

Will Steve S. ever get over the blushing stage? It seems that it is the only thing that did not change since he joined the council. Is his ignorance of the ways of the fairer sex and his bashfulness the cause of it?

Where — ever Frank S. is found you will always find his closest friend — his ceegar. What would this world be without its good five cent cigar, I ask you?

What would be the outcome of a C-112 dance if Tony M. was not the chairman of the committee? He is one of the few that makes a success of anything that he undertakes — which can be verified by the outcome of the Pre-Lenten Dance. Again Tony is the chairman of the committee of the dance to be given by this council at the B. V. M. Hall on Wednesday April 20. A good time is assured to all with the same orchestration as provided at the previous dance. Let's all show our appreciation to the chairman for his hard work by turning out "en Masse".

"Seesall, hearsall, tellsall"

NICKNAMES

We call Hilda "Soup's Oh",
Someone else is "Dixon",
Klumbis is called "Bobo",
Vince's term is "Ginso".

Tony B. is "Baggy".
Charlie's known as "Faggy",
People call him "Willie",
People call him "Willie",
Helen's branded "Silly".

Some know him as "Rubber",
Others call him "Grubber",
She is known as "Bobby",
Some call Boris "Knobby".

Helen P. is "Blondie",
Jakupčionis, "Brownie",
Belauskas says he's "Bell".

Brangaitis says he's — well.

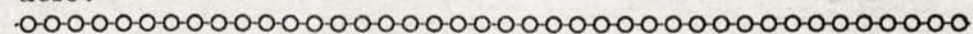
Many others I don't know,
Be you friend or even foe,
Hide them if you think you can,
Tony P. I think your "Ham".

— Šešolis.

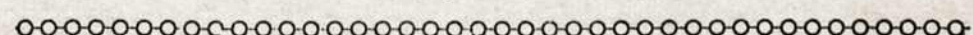

PRANAS MARCINKEVIČIUS

L. Vyčių 25 kuopos (Cleveland O.) narys. Pranukas yra rimto būdo jaunikaitis, turintis nemažai sceniškų gabumų. Šiais metais jis laimėjo "golden gloves" kumštynių — savo klasės 175 svarų čempionatą. Tai kitas mūsų tautiečio Jack Sharkey pasekėjas. Vytis Marcinkevičius yra pasirengęs visumet garsinti lietuvių vardą kitataučių tarpe. Tai nauja mūsų tautos žvaigždė!

ATTEND THE GRAND
ALL — K of L DANCE
at the KNICKERBOCKER HOTEL
SATURDAY, APRIL 30, 1932

BRIGHTON PARK BITS.

Well, folks, when I say the social of March 31st was a success, it was just that. A crowd of Lithuanian Youth that filled every seat in the hall were certainly convinced that Brighton had a Council worth while belonging to. This was evident when thirteen new members were added to the growing list of the Council and a lot of prospects to be enrolled in the near future.

Charley Seputis and Joe Masunas enrolled the greater portion of the new members, among whom were the following: — Marie Ustelas, Theresa Ustelas, Eva Shimkus, Frances Sandrisky, Sophie Shimkus, Mary Masunas, Victor Rogaisis, John Budrick, Charles Marusis, Ed. Suerna, Anton Lakas, John Gubista, and Walter Nikrosius. The Council extends a cordial welcome to these members, and hopes to see them taking an active interest in the Council affairs.

There sure were plenty of heroines and heroes that night, so many that I hesitate where to begin. But here goes, anyway. The committee in charge with Joe Swilpa as Chairman must be given first place for the months they spent in preparing to insure the success of this great affair. There were several individual heroines and heroes, but I'll not try to rank them, it would be too much like trying to pick an All-American team. Stella Alisauskas, our president, was a very busy girl that evening. All she had to do was, play the teacher in the Minstrel show, accompany the singers on the piano, present the trophy the girls basketball team won, and worry about everybody and everything. With the rise of the curtain there was none other than Leonard Gritis, who proved to be a very officien. and popular toast-master of the evening. Leonard gave a nice introductory talk, and then the great popularity contest started. Joe Gudas was the first of the neighborhood favorities to appear before the foot-lights. Joe had to give two encores. Babs Lindzius the Council song bird was next to appear, and the crowd was not disappointed. Babs just couldn't give her public enough to satisfy them. But sit tight folks you haven't heard nothing yet. Anton Gedraitis, who needs no introduction in music circles, was next announced, and Tony got as much applause before he sang as when he got through singing. Such popularity must be deserved. Ah! but the big surprise is yet to come. Stanley Zilvitis, popularly known as Ham, was next to do his stuff. As I was saying folks the audience was ready to go home with that contented look right there and then, but when Stanley got through putting on his clever songs and imitations of Benny Rubin they were starting to think it might be a pay as you leave show. Stanley had the crowd rearing from start to finish, and was called back to give encores no less than four times. The Minstrel Show with a cast consisting of Stella Alisauskas, Phyllis Pechukas, Frances Norbut, Betty Vaiciulis, Mary Paskus, and Joy Sommers, was next staged. Well, the only bad feature about these all-star shows is it that you can't get enough adjectives to describe them, and the minstrel act was no exception. The girls with their songs and jokes made a big hit with the crowd. Of course, there must be speakers at an affair of this kind and they were none other than Father Val, Father Jonelis, our Spiritual Directors, and last but not least A. Manstavičius, K of L Center Secretary. Father Val. gave a splendid talk on the

activities of the council, and the possibilities of displaying and improving a persons' talents in an organization of this kind. Stella Alisauskas was so pleased with his talk that she presented him with a silver trophy won by the girls basketball team representing the Parish in the Catholic Youth League which pleased him just as much. Al. Manstavičius also outlined the activities of the organization and urged the Lithuanian youth of Brighton Park to join its' council. Father Jonelis was inclined to be more humorous, getting the crowd laughing with his jokes. To top off the entertainment Stella Gubistaitė and Kazimiera Liakaitė rendered a delightful duet and Jack Abrimite and Joe Skirmont pleased the crowd greatly with a trio of guitar numbers. With the completion of the stage program there still remained a lot of time for dancing. Frank Yurackis and John Lekis furnished the music for the dancers, and what a happy crowd it was that went home that evening.

It was a great night and I am sure that the Council will strive to give another in the near future. The Committee thanks all of those who took part to make this affair such a wonderful success.

The Council has now started it's membership drive in earnest. Let's keep the ball rolling from now until closing time May 1st.

— Yours Truly,

STATEMENT OF THE OWNERSHIP, MANAGEMENT, CIRCULATION, ETC., REQUIRED BY THE ACT OF CONGRESS OF AUGUST 24, 1912

of "Vytis" (The Knight) published semi-monthly, at Chicago, Illinois, for April 1, 1932.

State of Illinois, County of Cook

Before me, a Notary Public in and for the State and county aforesaid, personally appeared Anthony L. Lapinskas, who, having been duly sworn according to law, deposes and says that he is Editor of the "Vytis" and that the following is, to the best of his knowledge and belief, true statement of the ownership, management, etc., of the aforesaid publication for the date shown in the above caption, required by the Act of August 24, 1912, embodied in section 411, Postal Laws and Regulations, printed on the reserve of this form, to with:

1. That the names and addresses of the publisher, editor, managing editor and business manager are: Publisher, Lietuvos Vyčiai (Knights of Lithuania) 4736 So. Wood Street, Chicago, Ill.; Editor Anthony L. Lapinskas, 6635 So. Sacramento Ave.; Managing Editor, None, Business Manager Al. Manstavich, 4736 So. Wood St., Chicago, Ill.

2. That the owner is: Lietuvos Vyčiai (Knights of Lithuania), 4736 So. Wood St.; Anthony L. Lapinskas, President, 6635 So. Sacramento Ave., Chicago, Ill.; Al. Manstavich, Secretary, 4736 So. Wood St., Chicago, Ill.; Stella Alisauskas, Treasurer, 6442 Stony Island Ave., Chicago, Ill.

3. That the known bondholders, mortgagees, and other security holders owning or holding 1 percent or more of total amount of bonds, mortgages, or other securities are: None.

ANTHONY L. LAPINSKAS

Sworn to and subscribed before me this 31st day of March, 1932.

John J. Zolp,

(SEAL)

Notary Public

(My commission expires July 25th, 1935)

KNIGHT LIFE IN JERSEY CITY

by Lou Kappil

Chas. Bason — Alias Basonavičius alias the Veteran.

Born in 1910 in the early part of May in the same bed that he now sleeps in.

He's so polite he wears his hat when he goes to bed so he can tip his hat to the girl he dreams about.

Such an athlete! Tennis Champ of Lodge 124, slowest runner in Jersey City and the best horseman that ever strode a mule's back.

A very conscientious is the "Vet", good natured to a big fault, and a very ardent worker.

He is the chairman of the Social Committee which consists of a bunch of — Oh, think for yourselves; who seem to be giving him gray hair and a sorry feeling for the committee members.

Attention: To become a great publisher of which I'm to be the office boy.

What you want is hard to catch and conquer.

Hard, but oh the glory of the winning were it won.

The dance given by our lodge was a "WOW". The members' responsible for the dance running off so smoothly deserve to be congratulated for their splendid work.

A scallion to a certain member of the executive board who sat on the balcony of Ukrainian Hall and thumbed his nose at some of the other members.

Tessie (15 cent a kiss) Stolpun had a thriving business in getting rid of her roses. (Why not?)

The Social Committee seemed to have made a bone-head play by offering a flag (and a burlap one at that) to the most represented lodge at our dance. Brooklyn won and how they squawked about us being cheap-skates. Do you blame them? I don't.

I wish to comment on the spirit shown by "Whitey" Zabatka who is trying to reorganize the baseball team. Even though he realizes the futility of it, his spirit will not be quelled. Oh! for more like Whitey in the Lodge. Go out "fellas" and let not his ambitions go to naught.

Alice of Bayonne convinced me the other night that girls are really fickle. A young man approached Alice and asked her to march in the Grand March. She turned up her pretty nose and said: "If you march, I won't, and if you do not I will". So there you are. And Alice is a well educated "marm."

SPORTS IN COUNCIL 112

At the first turn-out for baseball Bruno K. was pleased to see 20 aspirants turn out despite the cold. Bruno was selected the manager and a more competent and better man couldn't be had for such a job. Baseball is his middle name and the "Babe Ruth" of the K of L's. promises a good season. The boys are after the "First Place" that our spiritual advisor Father Baltutis wants so much. Your presence and cheering at the games will help the boys to secure their goal.

Frank Snekutis the C-112 tennis champ announces that tennis hopes this year look brighter than before. Since there is no improvement in the courts at Marquette Park our boys decided to play as much as possible at other parks. The insufficient practise on good courts was a handicap last year, but they're going to remedy it this Year.

The golfers are ever wishing for fair weather so they can polish up the clubs and get on the links to practice for the competition with other councils for the cup and the championship. Vincent Z. says, "We are not satisfied with being the runnersup, but are out for the grand prize."

Father Sage Says:

During the first year of marriage a wife kisses her husband for affection. After that it is done

for the purpose of investigation.

ATHLETES FOOT

The term "Athletes foot" is commonly applied to the disease called ringworm or toe itch.

This disease is characterized by itching of the foot, and toes, especially when the shoes are removed. The lesion of the skin may vary from a blister on the shin to a stage of massuration.

Individuals having this disease usually scratch the feet with their hands.

This should never be done, the disease is of a spreading type and may infect the hands. If the eyes should be brushed by an infected ringworm hand the individual may become blind.

The treatment of this disease depends largely upon its type and stages of the infection.

Sincerely,

Dr. Vincent S. Norkus,

4140 Archer Ave Phone Laf. 7650

NOTICE: — Watch next months issue for information to dancers feet.

Help us make the VYTIS the biggest Magazine of it's kind during year 1932.

—0—

Patronize our Advertisers and let them know about it!

Telefonas Yards 1138

Stanley P. Mazeika

GRABORIUS IR
BALZAMUOTOJAS

Moderniška Koplyčia Dovanai
3319 AUBURN AVENUE

Tel. Prospect 3939

Metropolitan Wet
Wash Laundry

Vienatinė Lietuvių Skalbykla
Chicagoje.

6553 SO. KEDZIE' AVE.

FRANK MICKAS

FINE CUSTOM TAILOR

Cleaning — Pressing Repairing

4146 Archer Avenue Chicago.

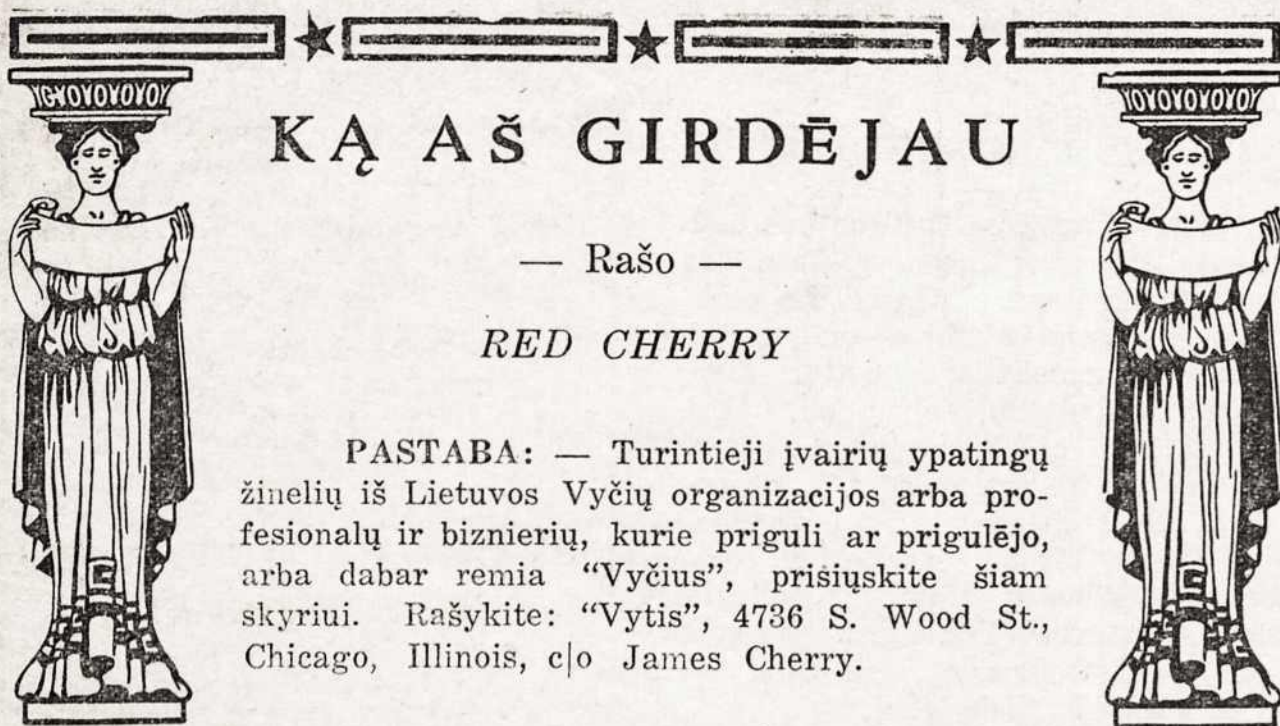
Phone Boulevard 7042

DR. C. Z. VEZEL'IS

D E N T I S T A S

4645 South Ashland Avenue
Arti 47th Street

Private owner selling finest furniture of home, less than 60 days old; Beautifully carved parlor set covered in imported Frieze, 9x12 Imported Mosul rug, solid walnut black and gold Italian marble occasional table, solid walnut hand-carved coffee table in marble and removable tray; 9x12 Kirman American Oriental rug, solid mahogany desk 9 pc. Rockford Satinwood dining room set, lounge chairs in Damask and Frieze, matched oriental walnut bedroom set, box spring and mattress, 9x12 Wilton rug, lamps, Italian drapes, etc. Will separate or sell 4 rms complete for \$300.00. 8228 Maryland Ave. 1st apt. one block east of Cottage Grove Av., Stewart 1875.

KĄ AŠ GIRDĖJAU

— Rašo —

RED CHERRY

PASTABA: — Turintieji įvairių ypatingų žinelių iš Lietuvos Vyčių organizacijos arba profesionalų ir biznierių, kurie priguli ar prigulėjo, arba dabar remia "Vyčius", prisiųskite šiam skyriui. Rašykite: "Vytis", 4736 S. Wood St., Chicago, Illinois, c/o James Cherry.

FRANK MICKA, lietuvis siuvėjas, 4146 Archer Ave. yra "Vytis" rėmėjas. Reikalui esant pasinaudokite jo puikiu patarnavimu.

—0—

Tikro juoko istorija yra pats juokas.

—0—

DR. S. A. DOWIAT, gydytojas ir chirurgas, 4712 W. 12th Pl., Cicero, Ill., yra senas Vyčių draugas. Pereituose Cicero rinkimuose jis liko išrinktas knygyno direktoriumi.

—0—

Merginos Hollywood'e nustato kelnų madas (del vyrų).

DR. G. I. BLOŽIS, dentistas 2201 West 22nd St. buvo geras "Vytis" rėmėjas ir ateity tą patį darys. Prie progos norime pranešti, kad daktaras yra Daktarų Draugijos raštininkas. Patartina daktarams prisirašyti prie šios draugystės.

DR. P. ATKOČIUNAS, dentistas, 1446 So. 49th Ct. Cicero, Ill. žada paremti mūsų jaunimo laikraštuką "Vytis".

—0—

Vyrai, kurie myli patys save neturi priešų.

—0—

DR. SUZANA A. ŠLAKIS, specialistė moterų ir vaikų ligų gyvena 4145 Archer Ave.

—0—

DR. J. J. SIMONAITIS, gydytojas ir chirurgas, 2423 West Marquette Road gėrisi "Vyčiu" ir kartas nuo karto suteikia jam savo naudingų patarimų ir finansinės paramos.

??? BALANDŽIO m. 23 d.
9 val. ryto???

STASYS BARKAUSKAS

36-tos kuopos vice-pirmininkas ir tos pat kuopos narė p-lė Elena Šušintė įžengs moterystės stonan. Sutuoktuvės įvyks Nekalto Prasidėjimo Panelės Švenčiausios Bažnyčioj, prie 44-tos ir Fairfield Ave. "Good Luck" jaunikiai!

P. S. Aš niekam neturiu apie tai pranešti, bet atvažiuokite ir atsivežkite ryžių.

Žinoma, yra blogas dalykas, kada moteris turi "tonsilų" operaciją ir negali kalbėti, bet už tat vyro ausims yra ramybė.

—0—

Pereitą savaitę A. Vanagaitis "Margučio tėvas ir motina pradėjo leisti "Radio Naujienas" per orą. Kas vakaras apie 10 val. per stotį WHFC galite išgirsti įdomių žinučių. Pasi- naudokite progą.

—0—

Šiais metais Liet. Vyčių Organizacijai sukanka 20 metų nuo jos įsteigimo. Rugpiūčio mėn., prieš Seimą, Centras mano išleisti specialų "Vytį". Pageidautina, kad visi Vyčiai, jų draugai ir rėmėjai prisidėtų prie to numerio išleidimo.

—0—

LIETUVIŲ VALANDŲ RADIO LOGAS.

(Chicagos Apielinkėje)

Pirmadieniais	
8:30	WHFC — City Furniture Co.
10:00	WHFC — Margutis
Antradieniais	
7:30	WGES — Peoples Furniture Co.
10:00	WHFC — Margutis
Trečiadieniais	
10:00	WHFC — Margutis
Ketvirtadieniais	
7:00	WHFC — Budrik Radio Store
10:00	WHFC — Margutis
Penktadieniais	
10:00	WHFC — Margutis
Šeštadieniais	
10:00	WHFC — Margutis
Sekmadieniais	
1:00	WCFL — Budrik Radio Store
2:30	WHFC — Margutis
7:30	WGES — Naujienos

RESERVE

SATURDAY, APRIL 30th

For the

ALL K of L DANCE

— at the —

KNICKERBOCKER HOTEL

DR. S. BIEŽIS

PHYSICIAN and SURGEON.

OFFICE: 2201 West 22nd Street

Cor. S. Leavitt St. Tel. Canal 6222

Residence: 6640 S. Maplewood Ave.,

Phone Republic 7868—By Appointment

Hours: 1-3, 7-8 P. M. Sun. 10-12 A. M.

Phone Cicero 1260

Dr. A. J. Gussen

LIETUVIS DENTISTAS

Hours: 10 A. M. to 9 P. M.

Sundays by Appointment

4847 WEST 14th STREET

CICERO, ILL.

Telephone Lafayette 5820

Dr. A. J. Paukštys

DENTISTAS—X-RAY

GAS GIVEN

4193 Archer Ave., Chicago.

Telephone Hemlock 0066

Dr. B. J. Rooth

LIETUVIS DENTISTAS

VALANDOS: 9 - 12; 1:30 - 5;
6:30 - 9 v. v.

7054 South Western Avenue

OFISAS ir RES. Tel. Grovehill 0617

Res. 6707 So. Artesian Avenue

DR. J. J. SIMONAITIS

GYDYTOJAS IR CHIRURGAS

2423 West Marquette Road

VALANDOS: 2 - 5 ir 7 - 9 vak.;
Ketv. 9 - 12 ryte.

Office Phone Lafayette 4180

DR. V. C. STEELE

DENTIST

4180 Archer Avenue

Chicago, Ill.

Phone Canal 6764

Res. Phone Republic 5350

Dr. Al. M. Račkus

PHYSICIAN & SURGEON

HOURS: 2 to 8 P. M.

Sundays and Wednesdays
by appointment only

2130 West 22nd St., Chicago.